

การผลิตเฟอร์ฟูรัล

4.1 เคมีของการเกิดเฟอร์ฟูรัล (18)

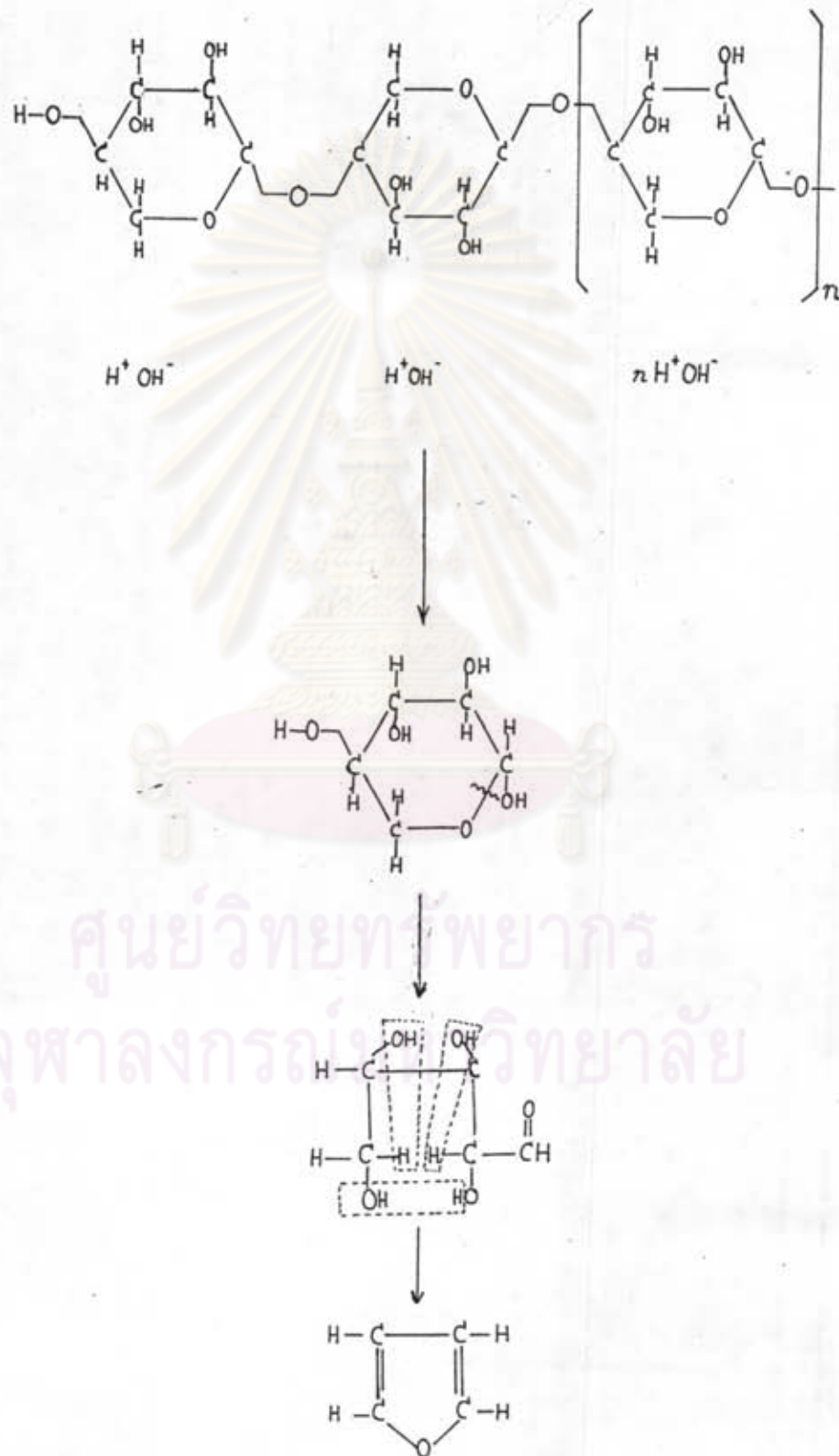
เฟอร์ฟูรัลผลิตได้จากวัตถุดิบที่มีเพนโทแซนเป็นองค์ประกอบ โดยการไฮโดรไลซิส ซึ่งขั้นตอนแรกของการเกิดเฟอร์ฟูรัลนั้น ไฮเพนโทแซนจะถูกสลายตัวเป็นเพนโทสในที่มีสารละลายกรดที่อุณหภูมิสูง ขึ้นที่ล่อง เพนโทสจะถูกเปลี่ยนเป็นเฟอร์ฟูรัลโดยการคายน้ำออก ดังรูปที่ 4.1

ในขณะที่การไฮโดรไลซิสของ โมเลกุลขนาดใหญ่ของ เพนโทแซนเป็นโมเลกุลเดี่ยว และเกิดเพนโทสอย่างรวดเร็วและมีปริมาณมากนั้น จะเกิดการสูญเสียน้ำจากเพนโทน 3 โมเลกุลกลายเป็นเฟอร์ฟูรัลด้วย ในขณะที่เดียวกันเฟอร์ฟูรัลบางส่วนจะสูญเสียไปโดยการทำปฏิกิริยารวมตัวกับเพนโทสที่ถูกดึงน้ำออกเป็นบางส่วน ทำให้กลายเป็นเรซิน ดังรูปที่ 4.2

ผลค่าสัตรีของขั้นตอนไฮเดชันมีรายละเอียดใน (20-22) โดยการไฮไลสเป็นสารจำลองและไฮกรดเป็นตัวเร่งปฏิกิริยา พบว่าผลผลิตเฟอร์ฟูรัลสูงขึ้นตามความเข้มข้นของกรด และความเร็วของปฏิกิริยา ขึ้นกับอุณหภูมิที่สูงขึ้น ในขณะที่ความเข้มข้นของไฮไลสสูงในตอนเริ่มต้นจะให้ผลผลิตเฟอร์ฟูรัลต่ำ แสดงว่าเฟอร์ฟูรัลที่เกิดขึ้นจะถูกเปลี่ยนไป โดยถูกเร่งจากเฟอร์ฟูรัลและความเข้มข้นของไฮโดร เจนอิออน เช่นเดียวกับกับการเพิ่มอุณหภูมิ

เนื่องจากมีการเกิดปฏิกิริยาหลายปฏิกิริยาในขณะเดียวกัน จึงจำเป็นต้องทำให้เกิดปฏิกิริยาของการกลายเป็นเรซิน และปฏิกิริยาคอนเตนส์เซชันน้อยลงในขณะที่ต้องทำให้เกิดปฏิกิริยาเป็นเฟอร์ฟูรัลมาก ค่าคงตัวของความเร็วของปฏิกิริยา แสดงดังในรูป 4.3 แสดงให้เห็นว่าที่อุณหภูมิสูงความเข้มข้นของเฟอร์ฟูรัลในเฟลของเหลวจะต้องต่ำ ทำให้ต้องนำเฟอร์ฟูรัลที่เกิดขึ้นออกจากสารละลายโดยการผ่านไอน้ำลง ไปช่วยการระเหยของเฟอร์ฟูรัล และเพื่อทำให้ความเข้มข้นของเฟอร์ฟูรัลในเฟลของของเหลวต่ำเท่าที่จะเป็นไปได้ เพื่อให้

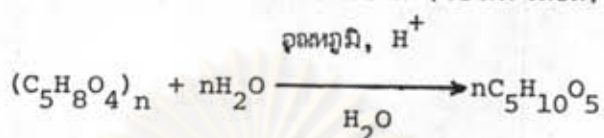
รูปที่ 4.1 แสดงการแตกตัวของโมเลกุลเพนโตแซนให้เฟอร์ฟูรัล

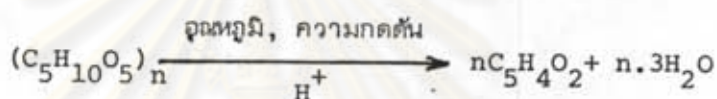
การสูญเสียเฟอร์ฟูรัลไปกับคอนเดนซ์เซชัน และการกลายเป็นเรซินเกิดขึ้นน้อยที่สุด

รูปที่ 4.2 การเกิดเฟอร์ฟูรัล

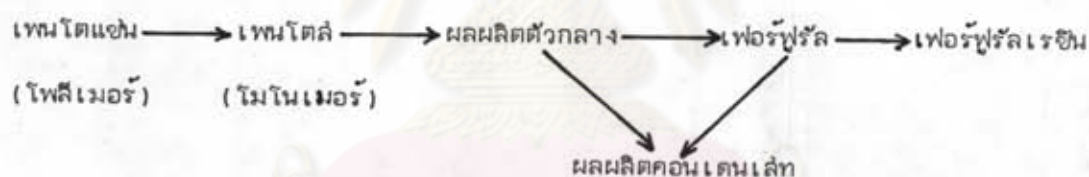
1. การเปลี่ยนเพนโตแซนเป็นเพนโตล (ไฮโดรไลซิส)

2. การเปลี่ยนเพนโตลเป็นเฟอร์ฟูรัล (ดีไฮเดรชัน)

3. กลไกของการเกิดปฏิกิริยาโดยปกติ (ตาม Schoenemann)

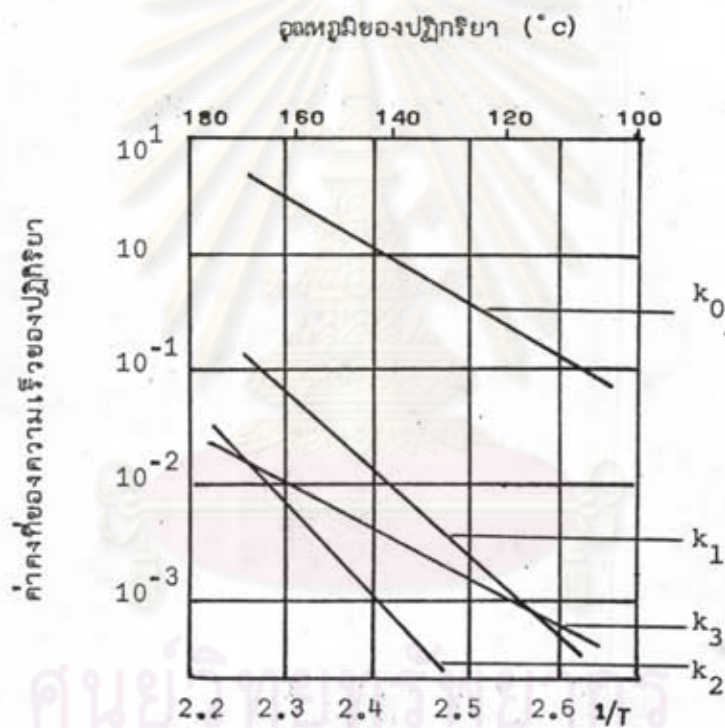

ผลผลิตเฟอร์ฟูรัลเป็นสัดส่วนโดยตรงกับความเข้มข้นของไฮโดรเจน กรดแร่เป็นตัวเร่งที่มีความไวสูง อย่างไรก็ตามกรดไฮโดรคลอริกซึ่งมีความสามารถในการกลายเป็นไอสูงจะปรากฏอยู่ในสารที่ถูกกั้นออกมาสูงและไม่สามารถนำกลับมาใช้ใหม่ได้ ทำให้ความเข้มข้นของกรดในปฏิกิริยาลดลง ซึ่งจะลดความไวของตัวเร่งปฏิกิริยาในเฟลของเหลวด้วย ในขณะที่ถ้าใช้กรดซัลฟูริกจะยังคงมีปริมาณกรดในปฏิกิริยาสูง อันนี้เป็นข้อจำกัดอย่างหนึ่งในการเลือกใช้กรดเพื่อผลประโยชน์ในทางเศรษฐกิจ

อย่างไรก็ตามจะเกิดการสะสมของกรดจากกลุ่มอะซิดิกของสารที่เป็นเส้นใยโดยการผ่านไอน้ำ กรดอะซิดิกที่เกิดขึ้นนี้จะกลายเป็นตัวเร่งการไฮโดรไลซิสเพนโตแซนและการดีไฮเดรชัน ซึ่งทำให้ไม่ต้องเติมกรดลงในกระบวนการเพื่อเป็นตัวเร่งปฏิกิริยา ตัวเร่งปฏิกิริยาที่เกิดขึ้นเองนี้สามารถจะทำให้เพิ่มขึ้นได้โดยการหมุนเวียน เอากรดอะซิดิกกลับมาใช้อีก ซึ่งจะทำให้

ผลผลิตสูงขึ้นและลดเวลาของวัฏจักรในเครื่องปฏิกรณ์ (reaction time) อาจจะได้มีการลดอุณหภูมิลงไปยังวัฏจักรไม่ว่าจะเป็นสารละลายกรดที่มีความเข้มข้นสูง หรือต่ำ เพื่อปรับอัตราส่วนของของแข็งและของเหลวให้เหมาะสมสำหรับการเกิดเฟอร์ฟูรัล

รูปที่ 4.3 แสดงค่าคงที่ของความเร็วของปฏิกิริยา k ของการแตกตัวของเพนโตแซน, การสลายเพนโตล, การรวมตัวของเฟอร์ฟูรัล และการกลายเป็นเรซินของเฟอร์ฟูรัล

- k_0 = การแตกเพนโตแซน (pentosan splitting)
- k_1 = การสลายของไซโลล (Xylose decomposition)
- k_2 = การรวมตัวของเฟอร์ฟูรัล (Furfural condensation)
- k_3 = การกลายเป็นเรซินของเฟอร์ฟูรัล (Furfural resinification)

จากการพิจารณา คำนวณค่าสัตรีของปฏิกิริยาการเกิดเฟอร์รูซัลตามทฤษฎีแล้วควรจะได้ผลผลิตเฟอร์รูซัลประมาณ ร้อยละ 72.7 ขององค์ประกอบเพนโทแลน แต่ในทางปฏิบัติในทางอุตสาหกรรมแล้ว พบว่ากระบวนการผลิตเฟอร์รูซัลโดยวิธีลัดจากเกษตรกรรมแล้วจะได้เฟอร์รูซัลเพียง 1 ใน 3 ขององค์ประกอบเพนโทแลนที่มีอยู่ในวัตถุดิบ เนื่องจากเกิดปฏิกิริยาข้างเคียงอื่น ๆ ทำให้ผลผลิตเฟอร์รูซัลลดลง

4.2 ผลกระทบของตัวแปรของปฏิกิริยา

ผลผลิตเฟอร์รูซัลเพิ่มขึ้นโดยการเพิ่มความเข้มข้นของไฮโดรเจนไอออนและเพิ่มอุณหภูมิ ถ้าหากจะตัดปัญหาการสึกกร่อนเนื่องจากกรดแร่ในกระบวนการต่อเนื่อง โดยใช้กรดแร่เป็นตัวเร่งในการทำให้เกิดกรดอินทรีย์จากวัตถุดิบซึ่งจะเป็นตัวเร่งปฏิกิริยาต่อไป กรดอินทรีย์ที่เกิดขึ้นนี้จะมีควมไวในการเร่งปฏิกิริยาน้อย จึงจำเป็นต้องทำให้เกิดปฏิกิริยาที่ความกดดันและอุณหภูมิสูง เพื่อให้ได้ผลผลิตเฟอร์รูซัลที่ดีในทางเศรษฐกิจ ในการนี้จะทำให้เกิดปัญหาเกี่ยวกับการบ่อนวัตถุดิบปริมาณมากอย่างต่อเนื่อง เข้าสู่เครื่องปฏิกรณ์ที่มีความดันสูง

ยิ่งกว่านั้น ยังมีเทคโนโลยีที่จำเป็นสำหรับการออกแบบเครื่องจักรของโรงงานผลิตเฟอร์รูซัล ดังต่อไปนี้

- การดึงอากาศออกจากวัตถุดิบอย่างเพียงพอ
- จะต้องทำวัตถุดิบให้เปียกด้วยตัวเร่งปฏิกิริยาอย่างทั่วถึง
- จะต้องไม่ให้กรดออกจากเครื่องปฏิกรณ์ก่อนที่จะได้ทำหน้าที่เป็นตัวเร่งปฏิกิริยา โดยเฉพาะเมื่อใช้กรดระเหยง่ายด้วยไอน้ำ เช่น กรดอะซิติก
- อัตราส่วนของของแข็งต่อของเหลวในเครื่องปฏิกรณ์จะต้องพอเหมาะ ไม่ให้สูงเกินไป เพื่อป้องกันการเกิดปฏิกิริยาข้างเคียง ในขณะที่เดียวกันจะต้องไม่ให้มีของเหลวมากเกินไป

โรงงานไฮโดรโลซิล เอสเชอร์ วิล (Escher Wyss) ดึงอากาศออกจากวัตถุดิบโดยการผ่านไอน้ำที่ความดันต่ำเข้าไป น้ำจะเข้าไปแทนที่อากาศเนื่องจากมีความดันคาพิลลารี (capillary) สูงกว่า ในขณะที่เดียวกันวัตถุดิบจะได้รับความร้อนที่ 100°ซ ด้วย การทำวัตถุดิบให้เปียกขึ้นด้วยการแช่ในของเหลวที่เป็น จะทำให้ไอน้ำควบแน่นเกิดเป็นสูญญากาศ

ทำให้การแพร่กระจายของวัตถุติดเป็นไปไม่สะดวก ถ้าทำในที่มีความกดต้นสูงผลกระทบของการแพร่ยังคงสูงเนื่องจากการแพร่กระจายที่ดีขึ้น

ส่วนที่สำคัญที่สุดของโรงงานทั้งหมดทั้งทางด้านอุปกรณ์และการปฏิบัติการในกระบวนการต่อเนื่อง คือ การป้อนและปล่อยวัตถุติดเข้าและออกจากเครื่องปฏิกรณ์ การออกแบบเครื่องป้อนวัตถุติดขึ้นกับลักษณะของวัตถุติดว่ามีลักษณะเป็นเม็ด เป็นก้อน เช่น ชั่งข้าวโพด เศษไม้ หรือมีลักษณะคล้ายฟาง เช่น ฝานอ้อย

การออกแบบส่วนบนของเครื่องปฏิกรณ์จะต้องเหมาะสมเพื่อที่จะได้แน่ใจว่า เกิดการเปลี่ยนแปลงเฟสโตแหลมเป็นเฟอรัฟรัลในที่มีกรด ดังนั้นจึงต้องเก็บกรดซึ่งเป็นตัวเร่งปฏิกิริยาไว้ในเครื่องจนกว่าจะเกิดเฟอรัฟรัลอยู่ในไอจึงจะปล่อยออกจากเครื่องย่อย โดยให้มีไอน้ำมากที่สุดในส่วนที่เกิดเฟอรัฟรัลสูงสุด เพื่อลดเวลาที่เฟอรัฟรัลจะต้องอยู่ในเฟส (phase) ของเหลวให้น้อยที่สุด

4.3 เทคโนโลยีการผลิตเฟอรัฟรัล (4)

การผลิตเฟอรัฟรัลเป็นอุตสาหกรรมนั้น ได้เริ่มมีขึ้นในปี 1920 เป็นต้นมา และได้มีการพัฒนาเทคโนโลยีการผลิตเฟอรัฟรัลให้เจริญก้าวหน้า เพื่อให้เกิดประโยชน์ทางเศรษฐกิจสูงสุด ในที่นี้จะขอกล่าวถึงเทคโนโลยีการผลิตเฟอรัฟรัล 3 วิธี ดังนี้

4.3.1 กระบวนการแควกเกอร์โอตแบบแบช (Quaker Oats batch process)

กระบวนการนี้ปรากฏอยู่ใน UNIDO ในปี 1974 มีกรรมวิธีการผลิต ดังนี้ กระบวนการผลิตเฟอรัฟรัลของแควกเกอร์โอตแบบตั้งเดิมเริ่มผลิตโดยการค้าเงินงานขั้นตอนเดียว โดยใช้เครื่องย่อยที่หมุนได้ขนาดใหญ่ ซึ่งสร้างด้วยเหล็กกล้า วัตถุติดจะถูกป้อนเข้า เครื่องย่อยที่หมุนได้และให้ทำปฏิกิริยากับกรดซัลฟูริกที่เจือจาง เฟอรัฟรัลที่เกิดขึ้นจะถูกนำออกโดยการกลั่นด้วยไอน้ำ ไอที่ออกจากเครื่องย่อยจะถูกควบแน่นและป้อนเข้าสู่สตริปปีงคอลัมน์ (stripping column) ไอส่วนบนซึ่งมีเฟอรัฟรัลมากจะถูกควบแน่นและทำให้เย็น ซึ่งจะแยกเป็น 2 ชั้น หลังจากแยกสารที่มีจุดเดือดต่ำซึ่งมีปริมาณน้อยในเมทธานอลคอลัมน์แล้ว ชั้นของน้ำจะถูกส่งกลับไปยังสตริปปีงคอลัมน์ ชั้นของเฟอรัฟรัลซึ่ง

ประกอบด้วยน้ำประมาณ 6 เปอร์เซ็นต์ จะถูกส่งไปยังคอลัมน์ที่ดึงน้ำออก (dehydrating column) ซึ่งน้ำจะถูกนำออกทางส่วนบน ส่วนเฟอร์ฟูรัลจะถูกนำออกทางส่วนล่าง ของเหลวที่กลั่นได้ที่ออกจากคอลัมน์ดีไฮเดรตึงจะถูกส่งกลับไปยังสัตรีบึงคอลัมน์อีกครั้งหนึ่ง

4.3.2 กระบวนการต่อเนื่องของเอสเชอร์ วีล (Escher Wyss)

แผนภาพของโรงงานแบบต่อเนื่องสำหรับเฟอร์ฟูรัลและกรดอะซิติก แสดงอยู่ในรูปที่ 4.4 ซึ่งแบ่งออกเป็นส่วนตัวต่าง ๆ ดังนี้

ส่วนของการไฮโดรไลซิส

วัตถุดิบที่ถูกบดแล้วจะถูกป้อนเข้าถัง 1.1 แล้วจะถูกดึงอากาศออกมาโดยผ่านไอน้ำชุดที่ 2 ซึ่งวัตถุดิบจะถูกทำให้ร้อนขึ้นไปจนถึง 100°C ในขณะที่เดียวกันก็สามารถทำวัตถุดิบให้เปียกด้วยสารละลายที่มีตัวเร่งปฏิกิริยาด้วย หลังจากนั้นวัตถุดิบจะถูกป้อนเข้าเครื่องปฏิกรณ์ 1.4 การออกแบบเครื่องป้อน 1.3 ขึ้นอยู่กับชนิดของวัตถุดิบ

วัตถุดิบที่ถูกป้อนเข้าเครื่องปฏิกรณ์ 1.4 จะค่อย ๆ ไหลลงเบื้องล่างซึ่งมีเครื่องกวนอยู่ ซึ่งจะไม่เกิดปัญหาการรวมตัวกัน เนื่องจากการออกแบบเครื่องปฏิกรณ์ให้เป็นรูปกรวย กากที่เหลือจากการไฮโดรไลซิสจะผ่านเครื่องแยกกรวยไปยังถังเป่า 1.5 และจะถูกปล่อยออกไป ไอที่ติดมากับกากที่เหลือนี้จะถูกแยกออกที่ความดันบรรยากาศ และอาจจะปล่อยสู่อากาศโดยตรง หรือผ่านเข้าไปในน้ำร้อนเพื่อทำความสะอาดก่อนผ่านสู่บรรยากาศ ไอน้ำชุดแรกสำหรับให้ความร้อนแก่วัตถุดิบจนถึงอุณหภูมิของปฏิกิริยาและสำหรับสกัดเฟอร์ฟูรัลจะถูกป้อนเข้าเครื่องปฏิกรณ์หลาย ๆ ชุด และจะถูกแยกออกทางส่วนบน เพื่อที่จะให้แน่ใจว่าเกิดการกระจายที่เหมาะสมในเครื่องปฏิกรณ์

ส่วนการผลิตไอน้ำชุดที่ 2

ไอที่อิ่มตัวด้วยเฟอร์ฟูรัล จะถูกผ่านไปยังเครื่องกรองเพื่อแยกวัตถุดิบที่ปนออกมากับไอออกเสีย ใอนี้จะถูกควบแน่นในเครื่องควบแน่น 2.1 และทำให้เป็นไอที่อุณหภูมิ 55°C ในเครื่องแลกเปลี่ยนความร้อน 2.3 ของเหลวที่ควบแน่นนี้ประกอบด้วยเฟอร์ฟูรัลและกรดอะซิติกซึ่งจะถูก flush, de-aerated และเก็บในถัง 3.1 น้ำที่ป้อนเข้าเครื่องแลกเปลี่ยนความร้อน 2.3 จะมีอุณหภูมิสูงขึ้นและผ่านไปยังเครื่องควบแน่น 2.1 ซึ่งบางส่วน

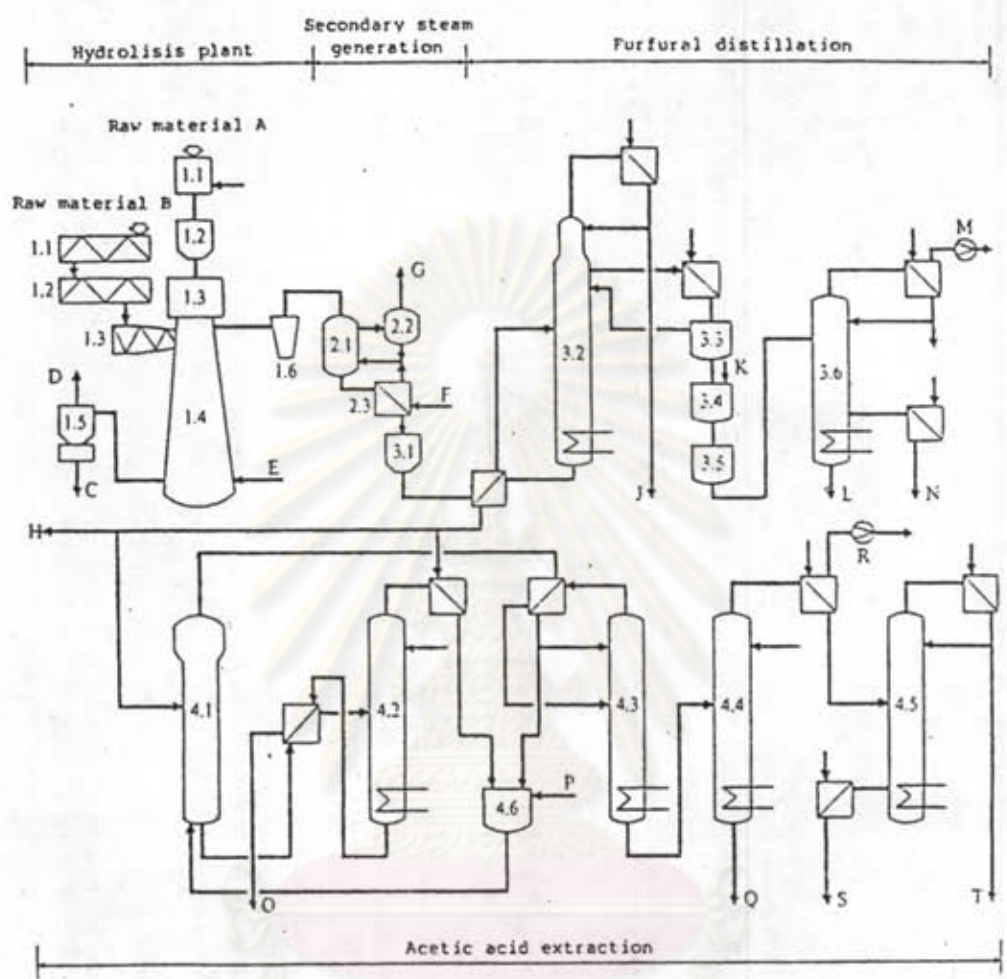

Fig 4.4 Flowchart of a continuous furfural and acetic acid plant - Escher Wyss process. Reproduced from W. Jaeggli, *Integrated production of furfural and acetic acid*, by courtesy of Escher Wyss GmbH.

LEGEND					
1.1	De-aeration	4.1	Extraction column	H	Vinasse (2 to 4 per cent acetic acid)
1.2	Impregnation	4.2	Dehydration column	I	Low boiling components (acetone, methanol)
1.3	Raw material feeding	4.3	Ester recovery column	K	Neutralizing substance (Na_2CO_3 , NaOH)
1.4	Reactor	4.4	Acid purification column	L	Impurities
1.5	Blow tank	4.5	Acetic acid column	M	Vacuum
1.6	Vapour filter	4.6	Extractive tank	N	Furfural
2.1	Condenser	A	Granular raw material	O	Waste water
2.2	Liquid separator	B	Strawy raw material	P	Extractive (ethyl acetate)
2.3	Cooler, air separator	C	Residue	Q	Impurities
3.1	Intermediate tank	D	Expansion vapours	R	Vacuum
3.2	Azeotropic column	E	Primary steam	S	Acetic acid
3.3	Separator	F	Feed water	T	Formic acid
3.4	Neutralization tank	G	Secondary steam		
3.5	Storage tank				
3.6	Vacuum column				

จะกลายเป็นไอ และจะแยกไอออกด้วยเครื่องแยกน้ำ 2.2 ไอชุดที่ 2 นี้จะถูกแยกเป็น 2 ลาย เนื่องจากไม่ลำมาารถที่จะหลีกเลี่ยงการเกิดสิ่งสกปรกและตะกอนในเครื่องกรองไอน้ำ และเครื่องแลกเปลี่ยนความร้อนได้ การลดค่าสัมประสิทธิ์การถ่ายเทความร้อนเนื่องจากสิ่งสกปรกและตะกอนจะต้องคำนวณให้เหมาะสมเพื่อความปลอดภัย

จากฝั่งเก็บ 3.1 ของเหลวที่ควบแน่นซึ่งประกอบด้วยเพอร์ฟลูอิดจะถูกปั๊มเข้าคอสัมผัสเพอร์ฟลูอิดอะซิโโทริก 3.2 ผ่านเครื่องแลกเปลี่ยนความร้อนและได้รับความร้อนจนอุณหภูมิใกล้จุดเดือด ไปรวมกับส่วนที่อยู่ในคอสัมผัสซึ่งได้รับความร้อนจากไอชุดที่ 2 ส่วนที่อยู่ข้างล่างของคอสัมผัสเป็นของผลึกระหว่างน้ำและกรดอะซิติกจะมีเพอร์ฟลูอิดอยู่ในปริมาณน้อย ของเหลวส่วนนี้จะถูกทำให้เป็นลงที่ 30°c เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการสกัดโดยผ่านไปยังคอสัมผัส สกัดอย่างต่อเนื่อง 4.1 คอสัมผัสเพอร์ฟลูอิดอะซิโโทปจะถูกต่อเข้ากับท่อเพื่อทำให้บริสุทธิ์ปราศจากสารที่มีจุดเดือดต่ำ เช่น อะซิโตน และเมทานอล และจะทำให้มีความเข้มข้นสูงขึ้น ส่วนสารประกอบที่เกิดขึ้นในปริมาณน้อย ๆ นี้จะถูกควบแน่น แล้วทำให้เป็นลงเพื่อแยกเก็บต่างหาก

ส่วนการกลั่นเพอร์ฟลูอิด

ของผลึมเพอร์ฟลูอิดและน้ำในคอสัมผัส 3.2 มีคุณสมบัติอะซิโโทริกและเดือดที่ประมาณอย่างน้อย ร้อยละ 65 โดยน้ำหนักของน้ำ ในการทำงานที่จะทำให้เกิดการแยกของผลึมอะซิโโทริก จะใช้กฎช่องว่างของการรวมตัวกัน (miscibility gap) ซึ่งสารผลึมอะซิโโทปิกน้ำและเพอร์ฟลูอิดจะอยู่ประมาณ ร้อยละ 18 โดยน้ำหนักของน้ำและ ร้อยละ 84 โดยน้ำหนักของเพอร์ฟลูอิด ที่จุดเดือดและความดันบรรยากาศ ช่องว่างนี้จะเพิ่มขึ้นเมื่ออุณหภูมิต่ำ เนื่องจากสารผลึมอะซิโโทริกเป็นไปตามช่องว่างของการรวมตัวกัน ดังนั้นจึงเป็นไปได้ที่จะแยกสารผลึมนี้ออกด้วยกันในตอนเริ่มต้นจนกว่าจะได้รับความเข้มข้นที่ต้องการโดยการกลั่น

สารผลึมเพอร์ฟลูอิดและน้ำที่ถูกปล่อยจากคอสัมผัสอะซิโโทริก 3.2 จะมีความเข้มข้นของเพอร์ฟลูอิดประมาณ ร้อยละ 30-35 ความเข้มข้นนี้จะถูกควบแน่นและส่งไปยังเครื่องแยก 3.3 ส่วนบนของของผลึมเพอร์ฟลูอิดและน้ำ ซึ่งมีเพอร์ฟลูอิด ร้อยละ 18 จะถูกส่งกลับไปยังคอสัมผัสอะซิโโทริก 3.2 ในขณะที่ชั้นล่างซึ่งประกอบด้วยเพอร์ฟลูอิด ร้อยละ 84 จะถูกทำให้เป็นกลางในถัง 3.4 และส่งไปยังถังเก็บ 3.5 เพื่อส่งต่อไปยังคอสัมผัส-

สัญญาณค่า 3.6 ซึ่งที่นี้เฟอรัฟรัลจะถูกดึงน้ำออกและทำให้บริสุทธิ์ขึ้น เฟอรัฟรัลที่บริสุทธิ์จะควบแน่นและทำให้เป็น ส่วนสิ่งเจือปนจะถูกนำออกจากคอสัมพันธ์อย่างต่อเนื่องทางข้างล่าง ส่วนไอที่ประกอบด้วยเฟอรัฟรัลจะถูกนำออกจากคอสัมพันธ์ทางส่วนบน แล้วควบแน่น ซึ่งบางส่วนจะส่งกลับไปคอสัมพันธ์สัญญาณค่าเพื่อทำให้เข้มข้นมากขึ้น และบางส่วนจะถูกส่งกลับไปยังกระบวนการ

การสกัดกรดอะซิติก

ผลผลิตส่วนล่างจากคอสัมพันธ์อะซิโคโนโทรปีค 3.2 ซึ่งมีกรดอะซิติกอยู่ด้วยจะถูกส่งไปยังคอสัมพันธ์สกัด 4.1 หลังจากที่ได้ทำให้เป็นลงแล้วที่อุณหภูมิประมาณ 30°C ขึ้นของกรดและเอสเตอร์ ซึ่งมีน้ำหนักจำเพาะต่ำกว่าจะถูกนำออกทางส่วนบนของคอสัมพันธ์สกัดเพื่อส่งไปยังคอสัมพันธ์แยกเอสเตอร์ 4.3 เพื่อแยกเอาเอทิลอะซิเตท ผลผลิตกรดซึ่งอยู่ส่วนล่างจะถูกกั้นในคอสัมพันธ์ทำให้บริสุทธิ์ 4.4 เพื่อที่จะแยกสิ่งเจือปน และในคอสัมพันธ์ 4.5 กรดอะซิติกจะถูกแยกจากกรดโฟรมิค ซึ่งกรดโฟรมิคจะอยู่ส่วนบน และอะซิติกจะอยู่ส่วนล่าง

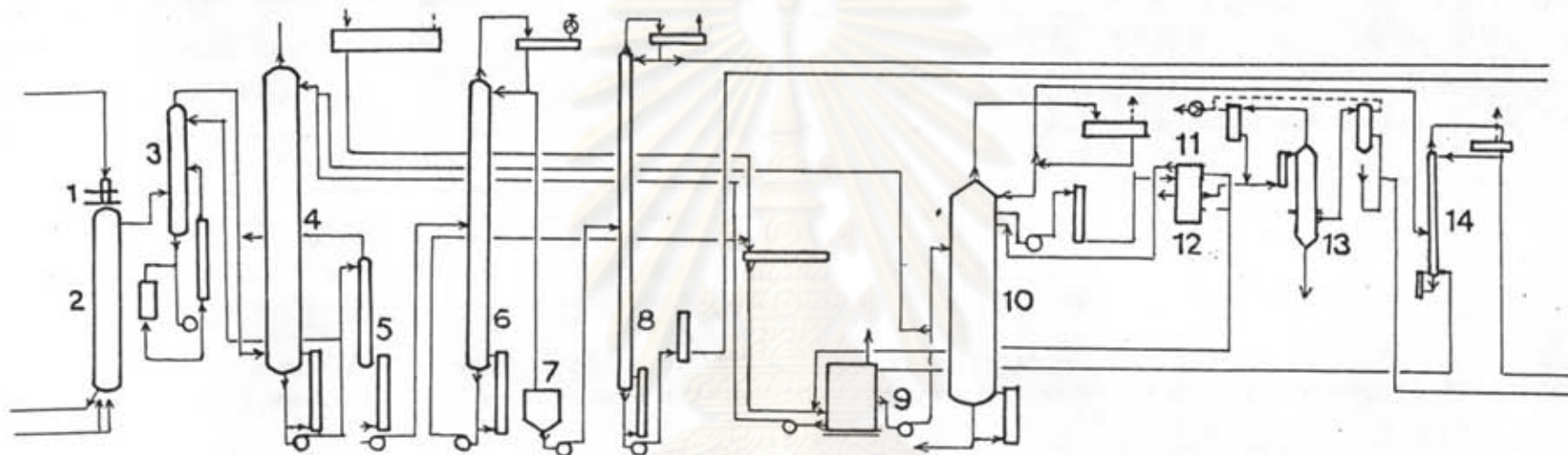
สารผลึกน้ำและเอสเตอร์จากคอสัมพันธ์สกัด 4.1 ซึ่งอยู่ส่วนล่าง จะถูกส่งไปยังส่วนดึงน้ำออก 4.2 เพื่อที่จะแยกเอสเตอร์ออก เอทิลเอสเตอร์จากส่วนบนของคอสัมพันธ์รวมกับที่ได้จากคอสัมพันธ์แยกเอสเตอร์ 4.3 จะถูกส่งกลับไปยังกระบวนการโดยผ่านถัง 4.6 น้ำทางส่วนล่างจะถูกทิ้งไป

4.3.3 กระบวนการต่อเนื่องแบบโรเซนเลว (Rosenlew)

รูปที่ 4.5 แสดงกระบวนการต่อเนื่องแบบโรเซนเลว

วัตถุดิบจะถูกป้อนด้วยเครื่องป้อน (1) สู่อุปกรณ์ปฏิกร (2) และจะไหลลงสู่เบื้องล่าง ในขณะที่ไอน้ำจะถูกนำเข้าทางส่วนล่าง และไหลขึ้นสู่ส่วนบนผ่านวัตถุดิบ ไอที่ออกจากเครื่องปฏิกรจะประกอบด้วยเฟอรัฟรัลและกรดอะซิติกจะถูกจับด้วยเครื่องจับไอ (3) ซึ่งโพสิเมอร์และสิ่งเจือปนอื่นจะถูกล้างด้วยสารละลายเฟอรัฟรัล

ไอที่ออกจากเครื่องจับไอ จะมีความเข้มข้นของเฟอรัฟรัลใกล้เคียงกับความเข้มข้นที่อะซิโคโนโทรปีคด้วยการระเหยสารละลายที่จับไอน้ำจากเครื่องจับไอ ไอจะถูกนำเข้าคอสัมพันธ์ดูดซับ (4) ซึ่งจะทำได้สารละลายเฟอรัฟรัล-น้ำ ที่ปราศจากกรดทางส่วนบนของคอสัมพันธ์

รูปที่ 4.6 Flowchart of the latest Rosenlew continuous furfural and acetic acid plant. By courtesy of Rosenlew Engineering Works, Pori, Finland.

LEGEND

1. Slide feeder	6. Vacuum column	9. Furfural condensate tank	12. Neutralizing tank
2. Furfural reactor	7. Acetic acid buffer tank	10. Azeotrope column	13. Dehydration and refining column
3. Vapour scrubber		11. Separator for azeotropic liquids	
4. Absorption column	8. Acid separation tank		14. Methanol column

ชั้นล่างในคอลัมน์ดูดซับนั้น ครึ่งหนึ่งจะถูกส่งกลับไปยังเครื่องสับโถกลายเป็นสารละลายที่จะไปสับโถ ส่วนอีกครึ่งหนึ่งจะส่งไปยังคอลัมน์ดิ่งน้ำออก (5) ซึ่งน้ำจะถูกนำออกและของผสมอินทรีย์ที่มีเฟอร์รูสเตรนจะถูกส่งไปยังคอลัมน์สูญญากาศ (6) กรดอะซิติกที่เกิดขึ้นที่ส่วนบนของคอลัมน์ดิ่งน้ำออก (5) จะถูกส่งไปยังคอลัมน์แยกกรด (8) ซึ่งจะได้กรดอะซิติกทางส่วนล่างของคอลัมน์ และกรดฟอร์มิกทางส่วนบน

ไออะซิโอะโทรปีคจากส่วนบนของคอลัมน์ดูดซับ จะถูกทำให้เย็นลงแล้วส่งไปยังถังเฟอร์รูสเตรน (9) ซึ่งจะแยกเป็น 2 ชั้น ชั้นของเฟอร์รูสเตรนจะถูกนำกลับเข้าสู่กระบวนการ ส่วนชั้นน้ำจะถูกส่งกลับไปยังคอลัมน์การกลั่นแบบอะซิโอะโทรปีค (10) ของเหลวอะซิโอะโทรปีคจะถูกแยกออกเป็น 2 ชั้นอีกที่ถัง 11 ชั้นเฟอร์รูสเตรนจะถูกทำให้เป็นกลางและกลั่นต่อไปในคอลัมน์ดิ่งน้ำออก และทำให้บริสุทธิ์ (13) หลังจากนั้นจะถูกนำไปยังถังเก็บ

4.4 สรุป

การผลิตเฟอร์รูสเตรนจากซิงค์ซาวโทดมัน เหนือโตแชนที่มีอยู่ในซิงค์ซาวโทดจะถูกไฮโดรไลซ์โดยมีกรดเป็นตัวเร่งปฏิกิริยา เกิดเป็นเหนโตล ต่อจากนั้นจะเกิดปฏิกิริยาดีไอเดรชันดิ่งน้ำออก โมเลกุลของเหนโตลพร้อมกับการเกิดปฏิกิริยาไฮโคลเซชันเป็นเฟอร์รูสเตรน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย